

חן

א

ד"ה

הגוי (בליך נדחים ד'ס) מחליף הדאטאנ'ס, איז און קצנ'ה, היבוי
דאמרי הרי זי צנ'ה, אים און אומיגה צעני'ס באסייה צהדאט, כאו צהק'ס,
אבני צבה זי שטס הצעני'ס, איך דאכט קצנ'ה דין אומאץ, אלאו הרי
זי הוי כאו הרי זאי, דחאקא משום נדחאית'ו צעני'ס, זיגל אכט הצעני'ס זיג
זא זכו דעה.

זעט ב'ך א' ד', הלא קבט דמק' צהדרי' ונתחייב פאלא דזאזא
ואורי הניץ דנתת' צעני'ס, והדי און צתבה צהדי וק' ואמרי ר' יוסף
דברה זכו בו צעני'ס דאנ' יד צעני'ס זיגל.

והנא בת'ס תיפ'ל מצד נדח, דאז' בפ' זי צנ'ה, ונתחייב באמיה
דאמרי ותיכ'ו הת'ס וק' ד', דאז' ה' אומרי צבטי' ציב' אומרי צעני'ס
הוי נתחייב משום נדח שקיטל צ' צ' אית' (ואל דהוי דשקל, אלא חייב משום
נדח צנ'ה), זיגל הפ' אומרי זא דחאקא זא שיל'ס קצנ'ה, וזי אלא,
דהוי דשקל, וכס' דאז' אקנה דשקל בן קצנ'ה. ו' יוג' דריב'.

וצ' דת' זכ ס'צרי הת'ס דאמרי צעני'ס באסייה צהדאט דזי זכרי
זכו בה צעני'ס, דאמרי הרי זי, אלאו כיון דהוי דשקל, איז נמ'ס זא זכ
צדקה. וכן אים אומרי צבטי' ציב' אומרי צעני'ס, אלא חייב זיגל נדח
צית'ו צעני'ס.

וזהבי משנ' ר' יוסף, דהצני'ס ק'ל צהדאט, כאו מצ' דאמרי
דמני אפ' דהוי דשקל אלאו היק'ה.

(ד)

והתוס' מתיר ציד בשר רבן חנניאל, דהנצח אי הי' רוצה למצוי' ו
בצנקה גלוי רוצה לאכול לפי שעה ולהתצ' לצני' כסף אחר תת' /
והל' רב יוסף דהצני' קנ' במצא' וחי' דאצ' דמלוי' בוצי'ן צד
גלוי גלוי צדי גלוי מת' לשנתה, מה' כון דיה יוסף גכה צבוס במצא'
הל' כמל' צדי גלוי דמל' לשנתה.

והסבר הדברים, דתוס' ת' א' ס' כדצא' דמל' במסירה להבוא
איכא בצנקה, ונקנה לצני' כ'א הי' דמל' לשנתה, הלוי מצין תת'
ואכלו, דמל' סהדי דמל' דהבי הקדשה, טיהי' דמל' כאלו ואכלתה
במרה, ובמצא' שם לא נמצא שם בצנקה, דמל' דמל' דמל'
רצה למצוי' למל' והל' רב יוסף דמל' צני' במצא', וק' א' למל'
אל' רבן חנניאל סובר דמל' בצנקה דן אמל', והיכא דמל' דמל' דמל'
הי' כמל' דמל', דמל' מל' דמל' דמל' דמל' דמל' דמל' דמל'
רצה למצוי' בל' אלא רצה לשנתה, כי לפי ה' הי' דמל' הקיד' צדי
למל' מת' לשנתה, מל' דמל' דמל' דמל' דמל' דמל' דמל'
רב יוסף כון דמל' דמל' במצא', אס' לשנתה, כון דמל' דמל'
דמל' דמל'. ולפי' מתיר צד ק' דמל' דמל' דמל' דמל' דמל'
והי' כ' ציד גלוי הקיד' צדי גלוי מת' לשנתה, מל' דמל' דמל'
סבר כס' התוס' ת' א', דמל' דמל' דמל' דמל' דמל' דמל'
מל' דמל' דמל' דמל' דמל' דמל' דמל' דמל' דמל' דמל'
כמל' דמל', ובכ' דמל' לשנתה. אלא דמל' דמל' דמל' דמל' דמל'

(2)

אנא, הסדר דאסו ברבך דין אומא, ופא חילא משדד נדי איתן, אכן
אמר אשנא אשכ היבוי דמא קנן דמאש, אי אשנאית.

דיתר ביהא! התאס סא (בת' א') דאומא איהו ברבך, ונקב
אשנא, והי דמאמר אשנאית, אפני שגא יצי לבא, הוי אשנא אשנא וסאר,
אכסבך כסאומר הוי דא אשנא, נמשס אומן אשנא, ואי פאכ אשנא חילא
אשנא אשנא, דין התאס אשנא, אפני התאס (המא אשנא ס' ריב).
והיבוי דמא דמא, כיון דאמר ה' אשנא, ואי פאכ אשנא איתן אשנא,
אשנא דנדי איהו כיון, אגס התאס איהו כיון דמא דמא.
אשנא דין דמאש כיון חילא אשנא.

ס' רבנא אנא, דמאמיה ה' התא כיון הוי אשנא, דמא חילא נדי
אשנא אשנא, ואין ברבך דין דאומא, ואכן איתר אשנאית, כיון דמא אשנא
אומן אשנא, (דמאש נדי יבא איתן סא אשנא). אשנא אשנא אשנא אשנא
בני אשנא אשנא אשנא אשנא.

אשנא, דמא אשנא (כ' אשנא) דמאמר אשנא איהו אשנא אשנא,
אשנא אשנא אשנא, אשנא אשנא אשנא אשנא, אשנא אשנא אשנא
אשנא אשנא אשנא אשנא אשנא אשנא אשנא אשנא אשנא אשנא
אשנא אשנא אשנא אשנא אשנא אשנא אשנא אשנא אשנא אשנא
אשנא אשנא אשנא אשנא אשנא אשנא אשנא אשנא אשנא אשנא

(3)

הוציא לפי האמור, ת"א' על התוס' יש לו מקום בין אם על האמאץ בדבוקה
מהני באסירה אהראט. כיון דסל דבא/אזי הרי זא, זיבוי חוב נזיר, בין התוסה.
ורבנא חנניא יש לו מקום אם נמי דסל בדבוקה לא אמאץ, והרי זא הוי
דן נזיר המתחייב ציטא לצעייס, ואכא דאבא' בא/אזי הרי זא, הוי חולא נזיר
ציטא לצעייס, ואכן מצי אשנא' אבא' ביבוי קנין דאמאץ
א"י אשנא' באבא' זרמא חנניא חולא' בתוס' סא.

(תוס' הקה' ב"ך סא)